

Comunícolle que o Pleno da Corporación, na sesión ordinaria que tivo lugar o día 19 de decembro de 2019, adoptou entre outros, o seguinte acordo:

2. SUSPENSIÓN CAUTELAR DO PROCEDEMENTO DE AUTORIZACIÓN DE NOVOS USOS DE ALOXAMENTO TEMPORAL.

Con data 9 de decembro do corrente ano, en relación á suspensión cautelar do procedemento de autorización de novos usos de aloxamento temporal, a xefa de sección de xestión urbanística, emitiu o seguinte informe:

“O presente informe emítese á vista da providencia asinada pola concelleira delegada de Urbanismo, Vivenda e Cidade Histórica o día 4 de decembro de 2019, co contido que deseguido se transcribe:

“A proliferación de vivendas de uso turístico na cidade está creando unha sensación de alarma crecente no conxunto da cidadanía, que reclama aos poderes públicos que tomen o control da situación.

Este control, porén, non é doado, xa que as administracións municipais se enfrontan a un fenómeno turístico novo, global, cambiante e moi potente -que vén da man das novas facilidades que dan as plataformas on line e os voos low cost-, sen apenas medios para encauzalo.

Este proceso está introducindo fortes distorsións nas cidades que presentan algún atractivo turístico, como é o caso de Santiago de Compostela. Cunha aparencia, en principio, inocua vai estendéndose e colonizando os tecidos residenciais existentes dalgunhas zonas da cidade, baleirándoos dos seus habitantes e enchéndoos de visitantes ocasionais, ata que o proceso se torna dificilmente reversible. Os instrumentos cos que conta a administración municipal para regular os usos do solo, é dicir, os plans urbanísticos, non están, na súa maior parte adaptados para dar unha resposta áxil a este fenómeno.

Segundo informacións publicadas no pasado mes de outubro pola Asociación Galega de Inmobiliarias (AGALIN), en Santiago de Compostela hai menos de 100 pisos habitables para alugar a residentes, mentres que en plataformas de comercialización turística se ofertan ata 400 vivendas para aluguer turístico.

Precisamente un dos motivos que levaron ao goberno español a adoptar medidas urxentes en materia de vivenda e de aluguer é o fenómeno crecente do aluguer de vivenda para uso turístico, que dispara os prezos da vivenda, ao tempo que diminúe a oferta dispoñible para residentes e acaba por expulsar a estes a zonas periféricas da cidade e mesmo a concellos limítrofes.



Este fenómeno de turistización da cidade ameaza a súa pervivencia como cidade viva e habitada, producindo unha destrución acelerada do tecido residencial, acompañada da perda do comercio de proximidade e outras actividades que dan servizo aos residentes.

O arquitecto Javier Ramos facía a seguinte reflexión sobre “*el derecho a la ciudad*”:

El alquiler turístico “resta” ciudad a sus habitantes, y no sólo por la reducción de la oferta de las viviendas en alquiler y la imposible renovación de contratos ligada al encarecimiento de las rentas fruto de las expectativas del mercado turístico. Resta ciudad porque muchas de las funciones urbanas y servicios indispensables para los ciudadanos ven ahora debilitado su equilibrio por la llegada de una población siempre de paso y ávida de otro tipo de servicios. Las nuevas tecnologías permiten al turista alojarse en un número creciente de viviendas, que desaparecen del mercado de los alojamientos que necesitan los ciudadanos para vivir en su ciudad. Por eso urge anticipar soluciones a problemas que en aras de una tergiversada economía colaborativa apenas se perciben aún en su auténtica magnitud.

Moitas cidades europeas (París, Londres, Berlín, Ámsterdam, Bruxas), xa adoptaron hai algúns anos medidas para evitar estes efectos. Igualmente cidades españolas como Madrid, Barcelona, Donostia ou Palma, entre outras, aprobaron novas ordenacións dos usos urbanísticos, regulando a figura do aluguer turístico para garantir a súa convivencia co uso residencial.

O Concello de Santiago é, por poboación, moito máis pequeno que estas cidades, pero conta cun gran atractivo que a sitúa entre os principais destinos turísticos do mundo. Debe facer fronte por tanto a problemas similares aos destas cidades, pero con moitos menos recursos. Ademais, a diferenza do que ocorre noutras cidades máis grandes, que contan cun tecido social máis denso, Santiago de Compostela foise configurando como unha cidade principalmente universitaria, cultural e de servizos, de xeito que o mantemento da súa función residencial e o equilibrio de usos resulta fundamental para a pervivencia mesma da cidade.

Entre as actuacións levadas a cabo polo Concello de Santiago destaca a aprobación, en novembro de 2018, dunha Modificación do Plan especial da cidade histórica que limita os novos aloxamentos temporais nas ordenanzas de uso residencial do citado plan especial.

Porén, a proliferación deste tipo de aloxamentos no Ensanche e noutros barrios da cidade, está a provocar unha rápida redución da oferta de vivenda dispoñible para residentes e universitarios, afectando á calidade da vida urbana e favorecendo a expulsión dos veciños a outros concellos.

Neste contexto estímase necesario establecer un marco de traballo para estudar e analizar a situación actual, cuantificar a vivenda de uso turístico en Santiago de Compostela, determinar a súa incidencia na dinámica de usos, recabar a percepción dos veciños e veciñas ao respecto e, en definitiva, avaliar a incidencia do aluguer turístico na perda do tecido residencial da cidade.

Sen prexuízo do que resulte do citado Estudo, e perante a inminencia do Xacobeo 2021, urxe tomar medidas que protexan o actual tecido residencial da cidade, sendo necesario estudar a reforma da regulación dos usos urbanísticos que establece o planeamento en vigor.

Con base en todo o anteriormente exposto, RESOLVO:

Primeiro. Encomendar aos servizos técnicos municipais o estudo dunha nova regulación dos usos urbanísticos, que teña como fin principal garantir a convivencia dos distintos usos na cidade, definindo os que resultarían admisibles nas distintas ordenanzas nas que se autoriza o uso vivenda, co obxecto principal de regular a súa compatibilidade co aloxamento turístico.

Para este efecto, contrataranse os traballos de estudo ou investigación que resulten precisos co obxecto de facer unha correcta diagnose da situación actual, avaliar as posibles medidas a adoptar, e en definitiva, proporcionar asistencia técnica aos servizos municipais na tarefa de elaborar a nova regulación que se lles encomenda.

Segundo. Requirir informe sobre a viabilidade de suspender cautelarmente a implantación de novos usos hoteleiros e de aloxamento temporal, co fin de estudar a reforma da vixente regulación, nos termos e condicións que habilite a normativa de aplicación.“

Á vista da providencia transcrita é preciso efectuar as seguintes CONSIDERACIÓNS XURÍDICAS:

1. Sobre a necesidade da reforma

A normativa de usos dos plans urbanísticos vixentes no termo municipal de Santiago de Compostela non contempla especificamente a figura do aloxamento turístico en vivenda, ao se tratar dunha actividade de recente expansión na nosa cidade, e que cobra unha nova dimensión pola súa vinculación ás novas plataformas *on line* que facilitan este tipo de aloxamento.

O PXOM vixente, no seu artigo 105.a), define o uso residencial como aquel que serve para *proporcionar aloxamento permanente ás persoas*, sendo por tanto a estabilidade ou



permanencia do aloxamento o que diferencia o uso residencial dos de aloxamento temporal.

Polo tanto, a cesión da vivenda a terceiros para aloxamento de carácter temporal ou con finalidade turística só sería autorizable, segundo o planeamento en vigor, se a respectiva ordenanza de aplicación permitise expresamente o uso hoteleiro, ao ser este o uso urbanístico que abeira as distintas modalidades de aloxamento temporal (artigo 105.3 do PXOM).

Na maior parte das ordenanzas do Plan xeral nas que se permite o uso residencial, admítase tamén o hoteleiro (ademais doutros usos terciarios), posibilitando así a convivencia da vivenda estable cos establecementos hoteleiros e outras modalidades de aloxamento temporal.

Porén, a cesión da vivenda habitual a terceiros para estancias de curta duración ou con finalidade turística experimentou un crecemento desproporcionado nos últimos meses, de xeito que máis do 60% das vivendas de aluguer foron desviadas do circuíto de comercialización tradicional ao turístico. Isto xerou unha considerable redución da oferta dispoñible para os residentes e o incremento dos prezos da vivenda, converténdoa en inasequible para os veciños, que acaban sendo *expulsados* da súa cidade .

Ademais estes procesos únense a outros factores que favorecen a subversión dos usos ao servizo dos veciños, ao proliferar os establecementos moi dependentes do turismo ou de conveniencia, en detrimento das actividades comerciais de proximidade e de servizos ligadas ao uso residencial, agravando os procesos de terciarización e especialización turística que expulsan da cidade non só aos residentes, senón tamén aos profesionais e traballadores que non se dediquen ao turismo ou ás actividades con el relacionadas.

Neste contexto, a protección do dereito constitucional de acceso á vivenda, por unha banda, e, por outra, a protección do entorno urbano –que esixe unha convivencia equilibrada de usos, evitando a excesiva terciarización ou turistización-, constitúen razóns imperiosas de interese xeral que aconsellan reformar a ordenación urbanística dos usos que se contén nas distintas ordenanzas do planeamento vixente, co obxecto de adaptalo á nova e cambiante realidade social.

Expresión do mandato constitucional e da función social da vivenda é tamén o preceptuado polo artigo 3.4 do RD lexislativo 7/2015, polo que se aproba o Texto refundido da Lei do Solo, que dispón o seguinte: *O solo vinculado a un uso residencial pola ordenación urbanística está ao servizo da efectividade do dereito a disfrutar dunha vivenda digna e axeitada, nos termos que dispoña a lexislación na materia.*

Polo tanto, a aceleración do proceso de destrución da masa residencial -que resulta case imposible de reverter-, obrigan a establecer unha nova regulación dos usos principais e

compatibles nas ordenanzas que permiten o uso vivenda, co obxecto principal de establecer a primacía deste uso -o aloxamento estable- como uso característico e principal, regulando, de ser o caso, a compatibilidade cos usos de aloxamento temporal ou turístico en todas as súas distintas modalidades.

Non se trataría pois de prohibir ou limitar determinados usos, senón principalmente, de establecer os mecanismos e as regulacións que permitan garantir a riqueza de usos diversos, isto é, a biodiversidade que define e caracteriza á vida urbana

Así, poderán limitarse os usos turísticos naqueles ámbitos nos que se teña acadado xa o punto de equilibrio mais aló do cal periga a pervivencia mesma do uso residencial; e poderán potenciarse naqueles outros ámbitos nos que a puxanza deste novo uso poida favorecer procesos de rehabilitación de edificios ou de rexeneración urbana en zonas máis deprimidas.

En resumo, o que se pretende é establecer, atendendo á indiscutida competencia do planeamento municipal para establecer a cualificación ou destino urbanístico do solo, unha regulación que redunde no interese público da cidade, e non solo no interese particular dos propietarios das vivendas, todo ilo en coherencia cos principios constitucionais básicos en materia de urbanismo, como son a equidistribución de beneficios e cargas, a participación da comunidade nas plusvalías xeradas pola propia cidade, e o impedimento da especulación inmobiliaria.

2. Sobre a suspensión previa ou facultativa

Os artigos 47.1 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (LSG) e 86 do seu Regulamento de desenvolvemento (RLSG) habilitan expresamente a suspensión do procedemento de outorgamento de licenzas de parcelación, edificación e derruba para áreas ou usos determinados, co fin de estudar a formulación, revisión ou modificación do planeamento vixente.

A suspensión incluírá tamén aos actos suxeitos a comunicación previa, sempre que se trate de obras ou actos para implantar usos ou actividades non autorizados polo novo planeamento (artigo 86.3.d do RLSG).

A suspensión previa ou facultativa configúrase pola xurisprudencia como unha medida cautelar cuxa finalidade esencial é garantir a efectividade do planeamento futuro, evitando que, durante a fase de elaboración da reforma, se consoliden aproveitamentos ou usos do solo que, pese a ser conformes co plan en vigor, poidan logo devir incompatibles coa ordenación en estudo.



Así o indica, entre outras, a sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Baleares, de data 21.12.2011:

No cabe duda que la implantación de usos conforme al planeamiento vigente, que contravienen y comprometen los usos admisibles en un determinado suelo según las prescripciones del planeamiento que se reforma es susceptible de poder ser evitado a través de la adopción de la suspensión de licencias de instalación como medida cautelar suspensiva que tiende a la finalidad de la efectividad del nuevo planeamiento (...)

Como xa se explicou antes, o actual e previsible ritmo de substitución das vivendas estables por vivendas turísticas implica un grave risco de turistización e vaciamiento residencial da cidade, altera o equilibrio de usos e actividades que garante o mantemento da vida urbana, e acaba por limitar o dereito constitucional de acceso á vivenda, favorecendo a especulación.

Todas estas circunstancias xustifican a adopción da medida cautelar de suspensión previa á aprobación inicial, coa finalidade de asegurar a efectividade da nova ordenación de usos que está en fase de estudo.

3. Ámbito da suspensión

a) Ámbito territorial

O ámbito territorial da suspensión reflíctese graficamente no plano anexo, e foi delimitado segundo os criterios que se describen no informe da arquitecta municipal que se achega á proposta.

Dentro do ámbito delimitado a suspensión NON AFECTARÁ ás seguintes parcelas e inmobles:

- Ás parcelas suxeitas á aplicación da ordenanza de equipamentos e dotacións
- Ás parcelas especificamente cualificadas para uso terciario, que admitan o uso hoteleiro, ben sexa con carácter exclusivo ou con carácter alternativo ou compatible con outros usos distintos do de vivenda (residencial comunitario, dotacional ou outros terciarios). Este sería o caso, entre outros, do Hospital Vello de Galeras (AS-35)
- Aquelas nas que a autorización do uso vivenda teña carácter residual, sendo maioritarios ou principais outros usos distintos do de vivenda (hoteleiro, residencial comunitario, dotacional, e outros terciarios). Este sería o caso, por exemplo, da ordenanza especial OE-6 (antigo colexio Manuel Peleteiro)
- Ás suxeitas á aplicación das ordenanzas 10 (actividades) e 12 (fincas singulares) do PXOM

- Ás incluídas no ámbito dos polígonos de solo urbano non consolidado e de solo urbanizable que non contén con proxecto de equidistribución definitivamente aprobado
- Ás parcelas e inmobles que estean xa dedicadas a uso hoteleiro ou de aloxamento temporal de conformidade co respectivo título habilitante municipal de natureza urbanística, quedarán excluídas só na parte na que se desenvolve a actividade ou uso xa autorizados, quedando suspendidas as actuacións de ampliación

b) Ámbito material

Dende o punto de vista material, a suspensión afectará aos títulos habilitantes de natureza urbanística (licenza, comunicación previa ou declaración responsable) que supoñan a autorización dos seguintes usos ou actividades:

- Establecementos hoteleiros, nas súas distintas modalidades (hotel, pensión, pousada)
- Apartamentos e vivendas turísticas
- Albergues turísticos (agás que se trate de albergues de peregrinos de titularidade pública)
- Vivendas de uso turístico, ou calquera outra modalidade que supoña a cesión da vivenda a terceiras persoas, mediante contraprestación económica, para estancias de curta duración (inferior a 30 días consecutivos) ou con finalidade turística.
- Calquera outra forma de aloxamento temporal con finalidade turística, nos termos que se definen no artigo 21.2 da Lei 7/2011, de turismo de Galicia

4. Duración temporal

De conformidade co que dispoñen os artigos 47.1 da LSG e 86.1 do RLSG, a suspensión previa ou facultativa terá a duración máxima DUN ANO, sen prexuízo de que, unha vez adoptado o acordo de aprobación inicial do novo plan, este determine ex lege unha nova suspensión automática, cuxos efectos se extinguirán coa aprobación definitiva do novo plan e, en todo caso, no prazo máximo de dous anos a contar dende o acordo de aprobación inicial.

A suspensión previa será efectiva a partires da súa publicación (no Diario Oficial de Galicia e nun xornal dos de maior difusión na provincia), sen prexuízo da notificación persoal que, de ser o caso, haxa de practicarse a todos os peticionarios de licenzas afectadas.

5. Procedemento

O acordo de suspensión haberá de adoptarse polo órgano competente para aprobar inicialmente o plan obxecto de reforma.



No caso que nos ocupa, **o órgano competente é o Pleno Municipal**, de conformidade co disposto no artigo 123.1.i) da Lei 7/1985 de bases do réxime local. Así resulta do alcance da reforma proxectada que previsiblemente vai afectar:

- Á regulación de usos que establece o PXOM vixente no artigo 105 e seguintes e nas distintas ordenanzas afectadas
- De ser o caso, á regulación de usos establecida nos plans parciais e especiais incorporados ou aprobados con posterioridade, respecto dos cales se incluírá no PXOM unha disposición xeral de aplicación directa a todo o planeamento de desenvolvemento.

O acordo poderá adoptarse por maioría simple, ao non atoparse en ningún dos supostos tipificados polo apartado 2 do artigo 123 da LBRL, toda vez que o acordo a adoptar polo Pleno Municipal é unha suspensión cautelar previa á elaboración da reforma, non téndose iniciado aínda o procedemento de *tramitación* do plan.

O acordo de suspensión haberá de publicarse no Diario Oficial de Galicia e nun xornal dos de maior difusión na provincia, e será efectivo a partires da súa publicación.

6. Proposta de acordo

Con base en todo o anteriormente exposto, proponse ao Pleno Municipal, previo ditame que haberá de emitir a Comisión Informativa de Urbanismo, Infraestruturas, Vivenda, Medio Ambiente, Medio Rural e Servizos adoptar o seguinte **ACORDO**:

Ao abeiro do que dispoñen os artigos 47.1 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia e 86.1 do seu Regulamento de desenvolvemento, e co fin de estudar a reforma da normativa do vixente Plan xeral de ordenación municipal (PXOM) que regula os usos de aloxamento temporal e a súa compatibilidade co uso residencial nas distintas ordenanzas e plans de desenvolvemento,

SUSPENDER o procedemento de autorización de novos usos de aloxamento temporal no ámbito territorial delimitado graficamente no plano anexo, coas exclusións que máis adiante se relacionan.

O ámbito territorial xenérico afectado pola suspensión é o que se define no seguinte plano, e correspóndese cos terreos situados entre a delimitación do ámbito do PE-1 (liña amarela) e o denominado perímetro da suspensión (liña azul)



Dentro do ámbito delimitado, a **suspensión non afectará** ás seguintes parcelas e inmobles:

Ás parcelas suxeitas á aplicación da ordenanza de equipamentos e dotacións

Ás parcelas especificamente cualificadas para uso terciario, que admitan o uso hoteleiro, ben sexa con carácter exclusivo ou con carácter alternativo ou compatible con outros usos distintos do de vivenda (residencial comunitario, dotacional ou outros terciarios). Este sería o caso, entre outros, do Hospital Vello de Galeras (AS-35)

Aquelas nas que a autorización do uso vivenda teña carácter residual, sendo maioritarios ou principais outros usos distintos do de vivenda (hoteleiro, residencial comunitario, dotacional, e outros terciarios). Este sería o caso, por exemplo, da ordenanza especial OE-6 (antigo colexio Manuel Peleteiro)

Ás suxeitas á aplicación das ordenanzas 10 (actividades) e 12 (fincas singulares) do PXOM.

Ás incluídas no ámbito dos polígonos de solo urbano non consolidado e de solo urbanizable que non contén con proxecto de equidistribución definitivamente aprobado

Ás parcelas e inmobles que estean xa dedicadas a uso hoteleiro ou de aloxamento temporal de conformidade co respectivo título habilitante municipal de natureza urbanística, quedarán excluídas só na parte na que se desenvolve a actividade ou uso xa autorizados, quedando suspendidas as actuacións de ampliación

Dentro do ámbito delimitado, a suspensión afectará aos procedementos de outorgamento dos títulos habilitantes de natureza urbanística (licenza, comunicación



previa ou declaración responsable) que supoñan a autorización dos seguintes **usos ou actividades**:

Establecementos hoteleiros, nas súas distintas modalidades (hotel, pensión, pousada)

Apartamentos e vivendas turísticas

Albergues turísticos (agás que se trate de albergues de peregrinos de titularidade pública)

Vivendas de uso turístico, ou calquera outra modalidade que supoña a cesión da vivenda a terceiras persoas, mediante contraprestación económica, para estancias de curta duración (inferior a 30 días consecutivos) ou con finalidade turística.

Calquera outra forma de aloxamento temporal con finalidade turística, nos termos que se definen no artigo 21.2 da Lei 7/2011, de turismo de Galicia

O acordo publicarase no Diario Oficial de Galicia e nun xornal dos de maior difusión na provincia.

A suspensión será efectiva a partires da súa publicación, e extinguirase en todo caso no prazo de UN ANO, sen prexuízo da suspensión automática que poida derivarse do acordo de aprobación inicial da reforma.

Dado o carácter normativo da suspensión, só resulta impugnabile mediante a interposición de recurso contencioso-administrativo perante o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia.

Do acordo adoptado darase traslado ao servizo de Licenzas, para o seu coñecemento e efectos que procedan en orden á tramitación dos procedementos en curso e dos que se inicien con posterioridade á publicación do acordo de suspensión.”

Rematado o debate, á vista do informe transcrito, máis do ditame favorable da Comisión informativa de urbanismo, infraestruturas, vivenda, medio ambiente, medio rural e servizos, correspondente a súa sesión do pasado día 12, o Pleno da Corporación por 15 votos a favor correspondentes aos concelleiros/as presentes dos grupos municipais do PSdeG-PSOE, de CA e do BNG (9 PSdeG-PSOE, 4 CA e 2 BNG), e 7 abstencións correspondentes aos concelleiros/as presentes do grupo municipal do Partido Popular, acorda ao abeiro do que dispoñen os artigos 47.1 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do Solo de Galicia e 86.1 do seu Regulamento de desenvolvemento, e co fin de estudar a reforma da normativa do vixente Plan xeral de ordenación municipal (PXOM) que regula os usos de aloxamento temporal e a súa compatibilidade co uso residencial nas distintas ordenanzas e plans de desenvolvemento, suspender o procedemento de autorización de novos usos de aloxamento temporal no ámbito territorial delimitado graficamente no plano anexo, coas exclusións que máis adiante se relacionan.

O ámbito territorial xenérico afectado pola suspensión é o que se define no seguinte plano, e correspóndese cos terreos situados entre a delimitación do ámbito do PE-1 e o denominado perímetro da suspensión



Dentro do ámbito delimitado, a suspensión non afectará ás seguintes parcelas e inmobles:

- Ás parcelas suxeitas á aplicación da ordenanza de equipamentos e dotacións.
- Ás parcelas especificamente cualificadas para uso terciario, que admitan o uso hoteleiro, ben sexa con carácter exclusivo ou con carácter alternativo ou compatible con outros usos distintos do de vivenda (residencial comunitario, dotacional ou outros terciarios). Este sería o caso, entre outros, do Hospital Vello de Galeras (AS-35).
- Aquelas nas que a autorización do uso vivenda teña carácter residual, sendo maioritarios ou principais outros usos distintos do de vivenda (hoteleiro, residencial comunitario, dotacional, e outros terciarios). Este sería o caso, por exemplo, da ordenanza especial OE-6 (antigo colexio Manuel Peleteiro).
- Ás suxeitas á aplicación das ordenanzas 10 (actividades) e 12 (fincas singulares) do PXOM.
- Ás incluídas no ámbito dos polígonos de solo urbano non consolidado e de solo urbanizable que non contén con proxecto de equidistribución definitivamente aprobado
- Ás parcelas e inmobles que estean xa dedicadas a uso hoteleiro ou de aloxamento temporal de conformidade co respectivo título habilitante municipal de natureza urbanística, quedarán excluídas só na parte na que se desenvolve a actividade ou uso xa autorizados, quedando suspendidas as actuacións de ampliación.

Dentro do ámbito delimitado, a suspensión afectará aos procedementos de outorgamento dos títulos habilitantes de natureza urbanística (licenza, comunicación previa ou declaración responsable) que supoñan a autorización dos seguintes usos ou actividades:

- Establecementos hoteleiros, nas súas distintas modalidades (hotel, pensión, pousada).
- Apartamentos e vivendas turísticas.
- Albergues turísticos (agás que se trate de albergues de peregrinos de titularidade pública).
- Vivendas de uso turístico, ou calquera outra modalidade que supoña a cesión da vivenda a terceiras persoas, mediante contraprestación económica, para estancias de curta duración (inferior a 30 días consecutivos) ou con finalidade turística.
- Calquera outra forma de aloxamento temporal con finalidade turística, nos termos que se definen no artigo 21.2 da Lei 7/2011, de turismo de Galicia .

O acordo publicarase no Diario Oficial de Galicia e nun xornal dos de maior difusión na provincia.

A suspensión será efectiva a partires da súa publicación, e extinguirase en todo caso no prazo dun ano, sen prexuízo da suspensión automática que poida derivarse do acordo de aprobación inicial da reforma.

Dado o carácter normativo da suspensión, só resulta impugnabile mediante a interposición de recurso contencioso-administrativo perante o Tribunal Superior de Xustiza de Galicia.

Do acordo adoptado darase traslado ao servizo de Licenzas, para o seu coñecemento e efectos que procedan en orde á tramitación dos procedementos en curso e dos que se inicien con posterioridade á publicación do acordo de suspensión.

O que se lle comunica para os efectos oportunos.

Santiago de Compostela, 20 de decembro de 2019.

O SECRETARIO XERAL DO PLENO,

